

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman veljá: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravišтво (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in veljá tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 60.

V Ljubljani, v ponedeljek 15. marca 1886.

Letnik XIV.

Državni zbor.

Z Dunaja, 12. marca.

Jezikovni zakon.

Pri razdelitvi došlih peticij, med katerimi je bila tudi peticija Weissenfelske občine za posvečevanje nedelj, je prišel danes kot prvi predmet na vrsto predlog o jezikovnem zakonu. Scharschmid je jako obširno vtemeljeval svoj predlog in govoril čez poldrugo uro. Skliceval se je med drugim na sosedno nemško in ogersko deželo, kjer imajo postavbo gledé državnega jezika. Povdarjal je, da ima Madjarska velik vpliv na celo državo, ker so vse stranke tam edine. Zlasti pa ima vlada dva mogočna zaveznika, duhovščino in plemstvo; duhovščina je zavzeta za državo, škofje so prijatelji s kalvinom Tiszom itd. Konečno je vladi prigovarjal, da mora ona stopiti na nogo, ker ta predlog zadeva v prvi vrsti državno, ne pa narodno korist.

Za njim se je oglasil v imenu poljskega kluba knez Czartorijski in naznanil, da bode poljski klub sicer glasoval za izvolitev posebnega odseka, ne da bi se pa za prihodnje s tem zavezali.

Potem je besedo poprijel štajarski poslanec dr. Heilsberg, načelnik nemškega kluba, kteremu je ta predlog še vse pretesen in si zaradi tega pridržuje pravico pred zbornico stopiti z drugimi za nemško narodnost primernejšimi predlogi.

Moško je govoril dr. Rieger ter v imenu češkega kluba povedal, zakaj da bodo Čehi glasovali zoper to, da bi se ta predlog izročil kakemu odseku v pretres. Češki klub je namreč te dni sklenil soglasno glasovati zoper Scharschmidov predlog in v posebni izjavi naštetih vzroke za to ravnanje. Najprej, rekel je Rieger, ne glasujemo za ta predlog, ker bi ga morala prav za prav predložiti vlada, ako bi hotel imeti kaj upanja za sprejem. Dalje ne morejo glasevati, ker hoče ta predlog vzeti narodom ravnopravnost, ki jo jim daje člen XIX. temeljne postave. Namesto miru prinesel bi le nove boje. Zato bi bil predlog brez vspeha, zlasti ker je bil enak predlog že zavržen v zbornici. Glasovali bodo zoper ta predlog zaradi tega, ker bi bila to prememba vstave, za katero je treba dveh tretjin glasov, ki jih pa nikdar ne bodo dobili. Tudi je on prepričan, da izvršitev § 19. pripada deželnim zborom, ne pa državnemu zboru. Predlog pa tudi sega predaleč in država ne potrebuje vsega, kar ji ta predlog ponuja, ki hoče zopet le en narod povzdigniti na škodo drugim, ki hoče boj zaradi boja samega. Od pravičnosti nemških konservativcev in od slovanskih pa romanskih tovarišev, ki plačujejo večino davkov in dajejo večino vojakov (Menger: Ni res!) pričakuje pomoči zoper predlog, ki je v prvi vrsti obrnjen proti Čehom, v drugi proti Slovincem in se prav nič ne ozira na razmere na Češkem. (Dobro dobro!)

Za Riegerjem govoril je poslanec Hren ter v svojem in v imenu nekterih drugih slovenskih (?) poslancev naznanjal, zakaj da bodo glasovali za izvolitev odsekovo. Kteri poslanci so ga pooblastili govoriti tudi v njih imenu, ni povedal, dasi bi bilo prav, ko bi bil to storil, ker so razun Šukljeta in Hrena pa Hohenwarta vsi navzoči slovenski poslanci glasovali s Čehi. Prvi vzrok, da on glasuje za predlog, je ta, da se njemu in tovarišem ne bode očitala parlamentarna nestrpljivost. (Foregger: Prav dobro!)

Dalje govornik in njegovi pajdaši želé postavbo, ker ministerski ukazi ne zadostujejo. Levičarji so bili zadovoljni z govorom, na desnici pa ne, in g. Hren bi bil prav storil, ko bi se bil dal tudi izbrisati kakor poslanec Šuklje, ki je hotel iz prva govoriti, pa se je konečno premislil in izbrisal. Ravno tako sta storila česka poslanca Gregor in Vašaty.

Krepko je govoril dalmatinski poslanec Pavlinovič, in sicer hrvatsko, ter naglašal, da Dalmatinci bodo glasovali zoper ta predlog že v prvem branji. Ako dobim njegov govor, ga objavim celega. Stenografi ga namreč niso pisali, ker nobeden izmed njih ne zná slovanski stenografirati in po opravičnem redu tudi niso dolžni drugih govorov stenografirati, kakor samo nemške.

Tudi grof Taaffe se je oglasil in rekel, da je vlada pripravljena sodelovati pri tej postavi, da pa ona sega tudi v pravice eksekutive, ki jih mora vlada enako varovati, kakor pravice posameznih narodov.

Po predlogu Schindlerja sprejel se je konec obravnave in sta govorila še Kovalski pa Wurmband. Poslednji sklicevaje se na Hrenov govor, je trdil, da bi postava Scharschmidova Slovincem na Štajarskem, Koroškem in morda tudi na Kranjskem dala veliko večje pravice, kakor jih sedaj imajo.

Gledé glasovanja predlagal je Sturm, da naj se godi po imenu, da se bode videlo, kdo Avstrijo hoče in kdo ne. Silen ropot in vriš je vsled tega nastal na desnici, ki je glasno oporekala in dr. Rieger je na ves glas med vrišema klical: Da proti temu oporeka! Smolka je Sturm posvaril zaradi prej omenjene opazke, potem pa je bilo glasovanje, pri katerem je bil Scharschmidov predlog z 208 glasovi proti 68 izročen v pretres posebnemu odseku 24 udov. Nasproti so glasovali Čehi, dalje južni Tirolci, Dalmatinci pa slovenski poslanci Klun, Pfeifer, Poklukar, Raič, Vitežič. Hren ni glasoval, kar je zbudilo na levo veliko veselost, ker je prej govoril za predlog. Hohenwart in Šuklje sta glasovala za odsek, drugi so manjkali. Proti štirim je predsednik sejo sklenil in prihodnjo sejo napovedal za torek 16. t. m.

Z Dunaja, 14. marca.

Jezikovna pravda.

Potrebno se mi zdí, poročilu o Scharschmidovem predlogu še nekoliko reči dostaviti. Poslanec Hren je v svojem govoru omenjal, da govori v svojem in v imenu nekterih slovenskih tovarišev. Ker liberalni listi to posebno povdarjajo in se je tudi „Slov. Narodu“ od tod telegrafiralo, da je Hren govoril v imenu nekterih slovenskih poslancev, naj povem, da g. Hren od nobenega slovenskega poslanca ni bil pooblaščen govoriti za Scharschmidov predlog, ampak da je to storil na svojo lastno roko. Slovenski in tudi češki poslanci so namreč odgovarjali Hrenu in Šukljetu, ki je tudi hotel govoriti, da najraje molčita: g. Šuklje, ki so mu zlasti češki poslanci jako hudo prigovarjali, se je naposled vdal in izbrisal izmed govornikov, g. Hren pa tega ni hotel storiti. Pa Šuklje oporeka, da bi bil Hren govoril v njegovem imenu. Za izročitev odseku sta razun omenjenih glasovala še Hohenwart in Gödel; pa Hohenwart ni bil zadovoljen, da bi bil Hren govoril v njegovem imenu. Hohenwart stoji gledé tega vprašanja na istem stališču, kakor l. 1880 pri Wurmbandovem predlogu, o katerem je rekel, da bi ga najraje precej pri prvem branji odbil, in

da le zaradi tega pritrdi izvolitvi odsekovi, da more manjšina razodeti svoje nazore in svoje stališče. Hohenwart je bil tedaj izvoljen v jezikovni odsek in bode tudi sedaj v njem sedel s Klaičem in Giovanellijem. Odsek si bode prizadeval sestaviti primerno postavbo; vendar pa ne bode nijedne določbe sprejel, preden ji ne bodo pritrdili vsi štirje klubi desniški. Ako se bodo pokazale hude zavire in zapreke, nasvetovalo se bode, da naj zbornica o Scharschmidovem predlogu prestopi na dnevni red. Se vé, da ni misliti, da bi ta predlog v tem zasedanju prišel v obravnavo.

Med našimi poslanci, ki so glasovali za odsek, nahajamo tudi ime Windischgrätzovo, ne vem pa, je-li res glasoval ali ne. Ne bi bil rad prišel v nasprotje s tovariši, ki so glasovali nasprotno, težko mu je pa tudi bilo glasovati drugače, kakor Hohenwart, zato se mu je umaknil iz zbornice in nobeden naših ni čul, da bi bil glasoval, ko se je poklicalo njegovo ime. Toliko pa je gotovo, da tudi on g. Hrena ni pooblastil govoriti v njegovem imenu. Drugih slovenskih poslancev pri zadnji seji še ni bilo na Dunaji, toda težko, da bi bil kdo izmed njih pred svojim odhodom g. Hrena pooblastil govoriti v njihovem imenu.

Toliko v pojasnenje, da se ne bode iz govora Hrenovega sklepalo, da bi bila med slovenskimi poslanci res neka stranka, ki od Scharschmidovega predloga kaj pričakuje.

Liberalni listi poročajo tudi, da so jo nemški konservativni poslanci pobrisali iz dvorane, ko je bilo treba glasovati po imenih. Pa tudi to ni res; samo nekteri tirolski poslanci, kakor Rapp, Kathrein in še nekteri so šli iz dvorane z ozirom na svoje slovenske tovariše, s kterimi v Hohenwartovem klubu v najlepši prijaznosti in vzajemnosti živé, drugih pa, ki jih liberalni listi naštevajo, zlasti konservativnih poslancev gorenje-avstrijskih, še ni bilo na Dunaji. Zato pa se iz tega glasovanja nikakor ne more sklepati, kakor da bi bili vsi vneti za Scharschmidov predlog in da se bode vsled njega razrušila vez, ki je dozdej vezala in edinila desnico. Ako Bog dá in sreča junaška, premagala bode previdnost in modrost tudi nevarnost, katero so ji nasprotniki pripravili z jezikoslovnim zakonom.

Obrtnijski odsek

je večeraj dovršil zakon o zavarovanju delavcev proti nezgodam. Levičarji so nasvetovali resolucijo, naj vlada prej ko mogoče predloži načrt zakona, da naj bi se zavarovali še drugi obrtnijski in kmetijski pa gozdarski delavci; pa ta resolucija ni obveljala.

Jutri pričnó odsek razpravo o bolnišnih blagajnicah, ki mu bode gotovo zopet veliko truda prizadejala.

Politični pregled.

V Ljubljani, 15. marca.

Notranje dežele.

Predsednik najvišjega sodišča v Zagrebu (kraljeve sedmorice), dr. Livij Radivojevič, je baje predložil prošnjo za pokojnino. — Taki so nasledki razsodbe dne 1. marca v zadevi dr. Davida Starčevića in J. Grzanića.

Madjari se v najnovejšem času zopet mnogo pečajo z Riegerjevo osebo in njegovo politiko. Eden madjarskih časnikarjev se je namreč nedavno z

Riegerjem razgovarjal o današnjem evropskem političnem položaju sploh, posebno pa je moža žejalo zvedeti, kaj Rieger misli o avstro-nemški zvezi. Rieger mu je povedal ravno to, kar je ob enakih priložnostih že več drugim tudi povedal, da se njemu ta zveza vsaj za sedanje odnose jako potrebna zdi. Pri vsem tem pa ni treba nobenega predloga v tem smislu, ne kakor ga je lansko leto stavil Wurmbrand in ne, kakor misli letos Scharschmid z njim svet presukati. Lahko pa se Čehi in Madjari, pravi Rieger dalje, iz tega učé, da je skrajni čas resnemu medsebojnemu sporazumljenju med Čehi in Madjari, katerih bistvene koristi so v tako tesni zvezi z obstankom Avstrije. Nemčija bode z nami le toliko časa prijateljica, dokler se ji bo to potrebno zdelo in nam bo takoj svojo oboženo stran pokazala, kakor hitro pridejo druge razmere. Ali Nemci ne nameravajo razpada Avstrije z večnim povdaranjem svoje enote. In če bi se to zgodilo, ali Madjari res potem mislijo brez Avstrije na lastnih nogah sodnemu dnevu trobiti? Jaz mislim da ne! Madjarske, kakor česke koristi zahtevajo sedanji obstanek Avstrije, zato pa je pred vsem potrebno lepo sporazumljenje med Madjari in Slovani. Tudi Deak je bil z menoj enakih misli. Kaj pomaga, ker je Rieger zastoj govoril.

Tisza se bode brzkone znebil nasprotnika — Szilagyja, dosihmal pri zmerni opoziciji kteri bode baje izstopil iz tega kluba, in za njim menda že več drugih; ne bodo sicer pristopili k vladni stranki, niti ne bodo imeli posebnega kluba za-se, marveč izven strank bodo delali za politične nazore. Vsi mislijo, da je to le prehod skoz rudeče morje — v obljubljenem deželu, k vladni stranki, in Szilagy bi potem stopil v ministerstvo. — Stranka antisemitov se ruši. Jeden oddelek te stranke hoče prestopiti k neodvisni stranki, manjša skupina te stranke, pri kateri so večidel duhovni, hoče prestopiti k zmerni stranki. — Naj se stranke tako ali tako sestavljajo, Tisza zna jih nekaj za-se pridobiti, ostali mu niso nevarni, ker so v manjšini.

Vnanje države.

V **Belemgradu** že zopet ne vedó, kaj bi počeli, da bi se jim na bolje obrnilo. Radi bi nov kabinet, pa ne vedó, kako bi ga postavili, da bi bil srečnejši od sedanjega in da bi ob enem vsem strankam po deželi vgajal. Tudi nove volitve bi bila morala vlada že razpisati, ker je dosedanjim skupščinarjem konec leta 1885 obrok potekel. Kakor vse kaže, se bo vlada pred novimi volitvami še enkrat dosedanje skupščine poslužila za odobrenje vsega, kar je za poslednjo vojsko potrebovala. No, če tudi so se srbski skupščinarji med seboj navadno dobro — klali in grizli, se je vendar nadjati, da bodo v tem vsi edini in sedaj vladi ne bodo odrekli, za kar so jo poprej še vsi navduševali. Ob enem vlada name-rava napraviti reforme, o katerih smo nedavno pisali, da se bo kolikor mož pri taistih na Avstrijo opirala. To pa že zopet ljubljene opoziciji ni všeč, ker ona Avstrije žive ne more več videti, pač pa bi mnogo dala, ko bi ji mogla mrtvi na prsi poklekniti in raz-trgati jo. Vlada se pa sostave novega kabineta iz liberalnih in radikalnih elementov zaradi tega boji, ker dobro vé, kako da so oboji kralju gorki in bi ga do moči dospevši konečno še celó prisilili, da bi se moral odpovedati.

Ruskim listom mora pač dolčas biti ali pa v resnici nekaj slutijo, ker se že zopet s spremembami v avstrijski zunanji politiki pečajo. Zopet namreč pišejo, da so Kalnoky-ju na stolici zunanjega ministra avstrijskega dnevi že šteti, in da mu bode naslednik grof Andrassy. Vsled tega bode Avstrija na Balkanu tudi v drug tir zavozila, kakor do sedaj. „Petersb. Vedom.“ pa vse take kombinacije za marnje smatrajo. „Andrassy-ju se pripisuje misel, tako piše omenjeni list, da bi bil on tisti, ki bi Avstriji in Rusiji svoje meje na Balkanu določil. S to mislijo se pa Rusija niti sedaj, niti pozneje kedaj ne more nikdar sprizniti, kajti ona se ne sme Balkanu nikdar odpovedati. To vé prav dobro tudi Avstrija in si bo pač dvakrat premislila, preden odstrani sedanjega ministra zunanjih zadev, katerega ves napor je le na ohranjenje miru med Avstrijo, Rusijo in Nemčijo obrnjen, ter bi na njegovo mesto postavila njegovi dosedanjim politiki ravno nasprotnega moža. Niti Rusija, niti Avstrija, niti kaka druga velesila želi si sedaj boja, pač pa vse le edino miru! Zaradi tega si tudi vsak želi, da se sedanje avstrijsko zunanje ministerstvo še dolgo časa ohrani in prijateljstvo med obema državama zdatno vtrdi.“

Ruski vojaški krogi so vsi teh misli, da bi bil sedaj pravi čas, da bi si Rusija z orožjem v roki na Balkanu vtrdila stališče, ktero se ji po raznih spletkah vedno bolj spodmika, sicer bode prepozno. Zavrženi bi bili potem vsi milijoni, ki jih je izmetala za oslobojenje ondašnjih Slovanov in zastoj preliti vsi potoki ruske krvi, ki je iz ravno tistega namena ondi tekla. „Le oglejmo si ondašnje slovanske narode, pa bomo takoj vedeli, pri čem da smo. Srbi so se nam v poslednjem času že popolnoma odtujili in tudi med seboj so že razkosani na toliko nasprotovajočih strank, da bode ta narod sam po sebi razpadel, če ga ne bo zopet ruski klej skupaj spravil. Pod tujim vplivom in v tujih rokah so že zdavnej. In Bolgari? Kolikor smo se tudi za nje žrtvovali, vse je bilo zastoj, ako ostane,

kakor so si sedaj sami določili. Z veliko silo izpulili smo jih iz turškega jarma in sedaj zopet sami tjekaj lezejo. Ali ni to največja bedarija, ki si jo misliti morete? Potem pa vladi? Obe, srbska in bolgarska ste v največjem protislovju z narodom.“ Tako toži ruski vojaški list „Svjet“. „Nov. Vrem.“ se pa na vse to po svoje tolaži, da ni še tako hudo, kakor bi človek mislil, kajti dobro vé, da Bog Rusov ne bo zapustil in svinja jih tudi še ne bo požrla! Morda ima prav!

„Ruskaja Vjedomosti“ pišejo o razmerah **Rusije** proti **Nemčiji** in **Avstro-Ogerski** na pr. tako-le: „Zveza cesarjev, sklenjena v Skiernievicah in v Kromerizu, je samo po imenu, a nihče se više ne zmeni za-njo. Vzhodno-rumelijsko vprašanje je jasno dokazalo, da je ta zveza slaba in nepraktična, kar se je sploh od začetka videlo, ker se zaveze sklepajo iz vzajemnega interesa, a Rusija je tukaj ravnala sebi na škodo, drugim na korist. Ako se Rusija o tem ni prepričala pri rešenju vzhodno-rumelijskega vprašanja, naj jo tega podučé najnovejši pojavi pri njenih sosedih. Nemčija vtrjuje pristanišča v baltiskem morju, gotovo ne iz strahu pred Angleži, tira ruske podložnike iz zemlje in nemško novinarstvo piše neprijateljsko do Rusije. Avstro-Ogerska vrejuje svojo vojsko in postopa brez prava z ruskimi podaniki. Pa kaj hočemo odgovoriti na to? tako končuje ta članek. Mi se sklicujemo na zvezo, branimo mir, a drugi se pripravljajo na boj. Z Nemčijo nimamo nikakih razlik, ako izstopi iz zveze, to stori iz drugih vzrokov. Kar pa se tiče Avstro-Ogerske, imamo marsikaj poravnati, kar se ne more rešiti z zavezo.“

Bismark noč in dan misli, kako bi vkrenil, da bi tudi državnim poslancem do živega prišel, kedar in za kar bi se mu zljubilo. Tudi na **Nemškem** imajo namreč postav, ktera poslance varuje pred grabežljivo roko sodnije za vsa njihova dejanja in besede v državnem zboru, ktere kot poslanci izvršujejo ali izgovarjajo, samo da niso s poštenostjo navskriž. Bismark bi to rad odpravil in le ne vé, kako bi. Dogodilo se je v nemškem državnem zboru nekaj, čemur bi sodnije prav rade na pravi sled prišle, kar bi se pa edino le po odstranitvi dotične postave izvršiti dalo, ktera sedaj poslance pred sodnijsko vsegamogočnostjo varuje. Poslanec Šalša je v državnem zboru izgovoril tiste pomenljive besede, ktere so do sedaj Nemci tako radi nam Avstrijem podtikali, da se namreč pri nas mali tatovi obešajo, veliki pa prosti okoli hodijo. Rekel je namreč, da se to sedaj tudi na Nemškem godi, kjer sta dva taka velika tatova v Berlinu zastopana po dveh jako trdnih kupčijskih hišah, katerih imen pa žalibog ni mogel zvedeti. Tisti dve trgovski trrdki pečate se s kovanjem in prodajanjem starih pruskih tolarjev, kar se tako-le godi: Hiši si kupite, recimo, za tri funte v zlatu srebra, katerega potem v Švici in na Francoskem prekužete v stare pruske tolarje, ki jih na to nemški državni banki, recimo, za štiri funte v zlatu prodajate. Taka-le n. pr. je njuna trgovina. Da se pri tem prav dobro počutite, je umljivo, kajti srebro sedaj na Nemškem nima nobene prave cene. Stare pruske tolarje pa državna banka vendar-le še vedno po stari ceni plačuje. Vsled teh besed klicala je sodnija dotičnega poslanca pred sodnijo, da naj ji kaj več pové. On se je branil, češ, da več o tem ne vé. Hotli so ga prisiliti, pa ni šlo, ker se je poslanec zavaroval s ščitom imunitete. Da bi mu do živega mogli, vlada na to sili, da naj bi se med paragrafe imunitete sprejel tudi oni, da sodnija lahko vsakega poslanca prisili, da ji mora pričati, ako ga ona za pričo pokliče, če tudi bi se tisto pričanje dotikalo njegovih dejanj ali besedi v državnem zboru. Do sedaj se vladi ta želja še ni spolnila in so poslanci z večino nakano zavrgli.

Maroge na nemškem solncu (Bismarku) najde ne le katoliško središče, marveč tudi drugi; tako mu očitajo, da s svojimi postavami naravnost vodo napeljuje na mlin social-demokratov, vendar tirja za njih krotenje izvanrednih sredstev. — Nihče mu tudi noče verjeti, da se je kulturni boj začel le, ker so Poljaki povod k temu dali. — Ker se je kulturni boj — kakor pravijo — začel vsled vloge tedanjega nadpredsednika pl. Horna leta 1867, prašaje pa sedaj listi, kako da se je kulturni boj toliko časa odlašal. Horn je to pisal leta 1867, in letos imamo 1886. Zakaj je Bismark toliko časa odlašal in se mu sedaj tako mudi poljskemu življu se zoperstaviti? Bismarku se menda mudi, star je že nad 70 let, in vendar ima še toliko storiti, Nemčija z železom in krvjo zedinjena, vendar ni dosti varna, pešica Poljakov je tista zagozda v nemškem telesu, toraj proč z njo!

Načrt, po katerem misli **Gladstone** **Ircem politično žitljenje zboljšati**, je sledeči: Pomagati jim do samouprave na podlagi lastnega parlamenta v Dublinu. Predlagal bo toraj v imenu vlade, naj se dovoli naprava omenjenega parlamenta. Redarstvo, kolikor ga ima sedaj Irska, se bode prevzelo v državno službo. Za domačo potrebo se bode ustanovilo lokalno redarstvo, ktero bode edino le irski gosposki podložno. Carina bode ravno tako v celi britanski državi skupna, nadjati se je pa, da kar bode carine na Irskem nabrali, jim bode taista tudi ostala. Na ta način nadja se Gladstone, da bo Ircem ponudil zadosti priložnosti, da si bodo lahko svoje domače zadeve sami vredili. Dalje se tudi nekaj go-

vori, da si bode Irska pridržala pravico svoje poslance tudi v doleno zbornico angleškega parlamenta pošiljati, kedar se ji bo namreč to potrebno zdelo. Gladstone v sedanjem kabinetu ni prav nič več tistemu šušmarju Gladstonu podoben, ki je po Egiptu in Sudanu, deloma tudi po osrednji Aziji pred dvema letoma takošne kozle preobračal. Če bode mož v tem smislu svojo modro politiko nadaljeval, si bode kmalo zopet svojo staro veljavo pridobil, ktera posebno pri Slovanih ni bila majhna.

Izvirni dopisi.

Z Dunaja, 14. marca. (Weitlof pa „Schulverein“.) Demonstracije proti Weitlofu se množé in so se jih sedaj poprijele tudi ženske. Te dni se je namreč samovoljno razrešila ženska podružnica nemškega „Schulvereina“ v IX. okraji. Ker je Weitlof akademično podružnico silil sprejemati žide med svoje ude in jo zaradi upora njenega razpustil, sklenila je gori omenjena podružnica, da tudi ona ne sprejme nobene židinke v svojo sredo. Da se ji pa zaradi tega sklepa ne bode pripetila enaka osoda, kakoršno je zadela akademično podružnico, in da se Weitlofova mogočnost ne bode znosila tudi nad njimi, sklenile so ob enem gospé omenjenega okraja, da same razrešijo svojo zadrugo. Tako Weitlofu odpadajo najzvestejši zavezniki.

Iz Remšenika, 14. marca. Povabilo k pristopu nemško-liberalnega „Bauernvereina“ okolice Maribor je srenjsko predstojništvo poslalo nazaj z opombo: „Mi krepki katoliški Slovenci, Njih Veličanstvu vdani Avtrijci, ne potrebujemo od nemško-liberalnega „Bauernvereina“ celó nič.“

Schönerer je v Marenbergu celo uro govoril in omiloval delavce na fužinah, koliko trpijo pa malo zaslužijo, isti govor se je bojda celó pl. Gasteigerju v Ribnici pod nos kadil, ker ima steklarsko tovarno in mnogo delavcev, kar je nevarno za delavske ljudi. Da bi pa Schönerer govoril kako kmetu pomagati, se ne pripoveduje.

Iz Celja, 14. marca. († Anton Grabič. — Nove stavbe v Celji.) Pretečeni ponedeljek 8. marca smo pokopali blagega moža Ant. Grabiča, posestnika v Celjskem mestu. Nekdaj je ta mož v Ljubljanskih „Novicah“ objavljaj več pesmic. Bil je v vsakem obziru izvrsten mož: vzoren katoličan in navdušen narodnjak. Naj v miru počiva!

S pomočjo hranilnice se je v pretečenem letu nameto starega postavilo novo, od zunaj in znotraj za Celje krasno gledališče. Nasproti Celjskemu kolodvoru pa se bo še v tem letu pozidalo velikansko poslopje za Celjsko hranilnico. Do zdaj so bili prostori za mestno hranilnico v magistratni hiši. V novem poslopju bodo pa tudi mnoga stanovanja za stranke odločena. Že mnogokrat so se tožbe slišale v tem obziru, ko se posebno ob poletnem času, kadar prihaja v Celje mnogo tujcev, težko dobi stanovanje. Velika nova hiša se zida tudi poleg „Hôtel Elefanta“ in še ena zadej za Herzmanovo usnjarsko tovarno v Graškem predmestju. Osnovano se je v Celji tudi neko društvo hišnih posestnikov, ki so si postavili novo vojašnico blizu poslopja šolskih sester. Društveniki pošiljajo vojake, ktere bi sami morali v svoje hiše sprejemati, v to vojašnico.

Iz Celja, 13. marca. (VII. letno poročilo katoliškega podpornega društva v Celji.) V naslednjih vrsticah izročujemo našim preblagim članom in prijateljem poročilo o delovanji našega katoliškega podpornega društva v pretečenem l. 1885.

Z dobro vestjo smemo reči: naše društvo je zopet to leto čvrsto napredovalo, kajti dosegli smo, kar so mnogoteri naši prijatelji že več let željno pričakovali. S početkom šolskega leta 1885/86 razširila se je namreč dozdašnja trirazredna dekliška šola šolskih sester v četirirazrednico, v ktero se je vpisalo za tekoče šolsko leto 212 učenk. Ker materin zavod šolskih sester v Mariboru nima zadosti sester učiteljic, se je s 15. septembrom 1885 nastavila v naši šoli za dekleta svetna izprašana učiteljica, gospodična Ana Kalmus, da vodi šolski poduk v II. razredu; v I. razredu podučuje s. Lidvina Purgaj, v III. s. Bonaventura Suhač in IV. s. Angelina Križanič.

Med letom se je na društvene stroške napravila nova ograja okoli vrta pri čé šolskih sestrah nasproti novi vojašnici, ker prejšnja bila je že silno slaba. Denarni stan nam ni pripustil, namesto lesene ograje postaviti zida, kar bi bilo sicer želeti.

Visoko c. kr. finančno ministerstvo je z odlokom dne 30. avgusta 1885 št. 25.690 sklenilo, da z ozirom na dekret dvorne kancelarije od 22. okt., št. 1842 in v zmislu dvorne kancelarije od 22. julija 1821, št. 1805 ostane šolsko poslopje č. šolskih sester darkov popolnoma oproščeno, dokler se v njem deli šolski poduk.

Ker dobivajo ubožni učenci in učenke iz obeh okoličanskih šol pri šolskih sestrah štirikat na teden hrano, pa niso imeli do zdaj primerne obednice, se je tekoče leto del kleti predelal v prav lično sobano v ta namen, da zavživajo v njej imenovani otroci svojo hrano. Tega četirikatnega kosilca na teden vdeležuje se 91 učenk sesterne šole in 48 fantov okoličanske deške šole. Kolika dobrota za teh 139 otrok, od katerih marsikateri revček ali revica zbog domače siromašnine dan na dan tešče in brez vsakršnjega brešnja v šolo dohaja! Da bi jim Bog obudil obilo dobrotnikov, ker brez teh taki otroci hira po šolskih klopéh na duši in telesu!

Kakor druga leta, obdarovalo je „katoliško podporno društvo“ tudi letos ob Božiču učenke in učence obeh okoličanskih šol: zraven še pa enega fanta iz pripravnice in mestne šole s primerno obleko in obutvijo. To se je zgodilo pri božični veselici, ktera se je priredila četrto nedeljo v adventu, to je 20. dec. 1885 po popoldanski službi božji v hiši č. šolskih sester. Ta svečanost se je vrstila s petjem in prednašanjem ter z razdeljevanjem pripravljenih darov.

Obdarovanih je bilo 120 otrok in sicer: 64 dečkov in 56 deklet. Roba za obleko je stala 162 gl. 46 kr., obutev za 34 fantov in deklic pa 73 gl. 10 kr. Za napravo fantovske obleke se je plačalo 31 gl., obleka za dekleta se je pri č. šolskih sestrah napravila brezplačno. Vsi stroški za božična darila so znašali 266 gl. 56 kr.

Preobilno število revčkov izmed šolske mladine, katerim se je njih žalostno stanje s priskrbljenim kosilom in obleko v tem letu zboljševalo, pouzročilo je pa tudi veliko stroškov. Ti stroški za hrano, obleko in obutev, potem za potrebne zvezke in šolske knjige, ki se leto za letom med ubožne učence in učenke razdeljujejo, so se poravnali iz „sirotinskega zavoda“ „katoliškega podpornega društva“, ki se je v to svrhu osnoval.

V namen tega „sirotinskega zavoda“ so darovali prevzvišeni, premilostljivi g. knezo-škof Jakob Maksimiljan, pokrovitelj „katoliško-podpornega društva“ 55 gl. Blagorodni gosp. Konrad Vašič, c. k. ministerijalni svetovalec in grajšček 34 gl. Čisti zneski društvenih veselje 15. feb. 13 gl. 50 kr. in od 22. novembra 18 gl. 35 kr., obrnili so se v ta namen.

Nadalje so darovali „sirotinskemu zavodu“ p. n. č. gg.: Anton vitez Vrečko, opat, 5 gl.; Balant Par, župnik, 5 gl.; Anton Šlander 6 gl.; Jos. Žičkar 6 gl.; obresti od obligacije 4 gl. 20 kr.; Janez Pribošič, c. kr. vojni kurat, 2 gl.; Jožef Sorglechner, župnik, 3 gl. 60 kr.; Jožef Kralj, župnik, 2 gl.; Edvard Janžek, župnik, 2 gl.; Franc Kmecl v Celji 2 gl.; Slavna celjska posojilnica 25 gl.; (zraven tega zneska je darovala sl. celjska posojilnica za leto 1885 še 50 gl. za vzdrževanje sesterne šole, toraj skupaj 75 gl.)

Razun že imenovanih dobrotnikov podamo tukaj tudi imena nekterih darovalcev našega katoliškega podpornega društva, kateri so više kakor redno letnino odrajtali.

Vč. gg.: Fil. Jakob Bohinc, dekan, 20 gl.; J. Bratanič, župnik, 5 gl.; Alojz Bratuša, kaplan, 5 gl.; Jakob Caf, kaplan, 3 gl.; blg. g. dr. Ferd. Dominkuš, odvetnik v Mariboru, 10 gl.; g. Elsbacher, trgovec v Laškem, 5 gl.; č. gg.: Fr. Ferenčak, župnik, 20 gl.; dr. Franc Feuš, prof. bogosl., 5 gl.; Martin Gabere, kaplan, 5 gl.; Karol Gajšek, dekan, 8 gl.; blg. g. dr. Jožef Galé, c. kr. dež. sod. sov., 3 gl.; g. Miha Hausenbihler iz Žalea 5 gl.; vč. g. Lovro Herg, kanonik, 5 gl.; č. gg.: Fr. Hirti, benef., 7 gl.; Fr. Hrastel, kaplan, 3 gl.; Gregor Hrastel, kaplan, 5 gl.; g. dr. Gustav Ipavie, župan v Št. Jurji, 9 gl.; vč. g. Martin Ivane, kanonik, 3 gl.; g. Janič v Žaleu 5 gl.; č. gg.: Edv. Janžek, župnik, 3 gl.; Tom. Jeretin, župnik, 10 gl.; g. Jožef Jezernik, posestnik, 4 gl.; č. gg.: Dav. Jurkovič, kaplan, 5 gl.; Franc Kalin, župnik v pokoju, 17 gl.; g. Franc Kmecl, posestnik, 5 gl.; gp. Urša Kmecl, posestnica v Celji, 3 gl.; č. gg.: Vinko Kolar, kaplan v Leskovcu, 5 gl.; Anton Kržič, katehet, 6 gl.; Mat. Krtina, župnik, 5 gl.; p. Krišpin Krišpinovič 8 gl.; Blaž Kukovič, kaplan, 4 gl.; Jak. Krušic, župnik, 3 gl.; Janez

Lenart, župnik, 10 gl.; gospa Terezija Lipovšek, kmetica na Ložnici, 5 gl.; Ferd. Majcen, uč. verozak., 5 gl.; Jak. Mastnak, župnik, 5 gl.; prč. g. Jurij Matjašič, stolni prošt, 10 gl.; č. gg.: Franc Mikuš, dekan, 5 gl.; Janez Modic, župnik, 10 gl.; Ivan Oblak, dekan, 3 gl.; Franc Ogradi, korar, 10 gl.; Anton Ostrožnik, župnik, 4 gl.; Val. Par, župnik, 5 gl.; dr. Jožef Pajek, prof., 3 gl.; po dr. Jakobu Pirnatu, odvetniku v Kamniku, 15 gl.; gospa Mar. Potočin 5 gl.; č. gg.: J. Pribovišič, voj. duh., 5 gl.; Jur. Purgaj, kaplan 4 gl.; Anton Ribar, profesor, 5 gl.; g. Mar. Roblek v Žaleu 3 gl.; g. dr. Jožef Sernec, odvetnik v Celji, 10 gl.; gospa Levšek Ana 5 gl.; č. gg.: Janez Skuhala, profesor, 3 gl.; Mat. Slekovec, kaplan, 7 gl.; g. dr. Gvido Srebre, odvetnik v Brežicah, 3 gl.; č. gg.: J. Sredenšek, župnik, 5 gl.; Roprt Šuta, kaplan, 15 gl.; Anton Šibal, župnik, 5 gl.; Janez Šribar, župnik, 5 gl.; Jožef Toporišič 20 gl.; g. Anton Turnšek, trgovec, 5 gl.; blgr. g. Konrad Vašič, c. kr. minist. svet., 20 gl.; č. gg.: Jernej Voh, župnik, 9 gl.; Franc Zmazek, župnik, 5 gl.; g. Miha Žolgar, profesor, 5 gl.; gospa Ana Zanier v Št. Pavlu 5 gl. (Konec prih.)

Domače novice.

(Občni zbor Vincencijevega društva) je bil večeraj 14. t. m. Navzočih je bilo nad 30 udov, nekaj povabljenih gostov, pričujoč je bil tudi mil. g. knez in škof. Predsednik g. dr. Anton Jarc bere najprej poglavje iz bukev Tomaža Kempčana, kakor je običajno pri zborovanjih Vincencijevega društva. V uvodnem govoru nam pové, da se je Vincencijevo društvo začelo pred desetimi leti, lansko leto je bil občni zbor 24. aprila. Sedanje poročilo obsega le čas od 24. aprila do 31. decembra 1885, društveno leto se ima začeti, oziroma končati, v prihodnje z navadnim letom, že zaradi statističnih dat, ki se imajo predlagati. Namen društva je posvečevanje samega sebe po delavni ljubezni do bližnjega. Vincencijevi bratje obiskujejo reveže v njih stanovanjih in skušajo utešiti jih v telesnih in dušnih potrebah. Podpiranih je bilo po obeh konferencah 211 otrok in zato se je izdalo 1700 gl. Natančno poročilo se bode v kratkem med ude razdelilo.

Najlepše delo Vincencijevega društva je pa „Marijanišče“, kjer je sedaj 117 otrok. Ravnatelj v „Marijanišči“ je preč. g. dr. Lampé, šolske sestre skrbé za sirote in ponavljajo z njimi šolske nauke; odkar je kapela v „Marijanišči“, je vsak dan daritev svete maše, ob nedeljih in praznikih pa služba božja in nov red se je začel v „Marijanišči“, kajti molitev je tudi najboljši vzgojilni pripomoček. Govori potem preč. g. kanonik Zamejic, predsednik konference pri sv. Nikolaji, ki obsega Št. Petersko, Sv. Nikolaja in frančiškansko faro. Delavnih udov je bilo 21, ki so reveže obiskali, jih materijelno podpirali, a tudi skrbeli, da so obdarovanci spolnovali verske dolžnosti. Umrlo je obdarovancev 5, za ktere so se brale svete maše. Govornik omeni posebno dobrotnico gg. Omejeve in Juvančičeve, ki ste v Božiču revežem tudi vina privošile, ktere ga je č. prednica revežem razdelila. Preč. gosp. J. Rozman, mestni župnik, razloži delovanje konference sv. Jakoba, ki obsega najubožnejši fari Št. Jakobsko in Trnovsko, slično onemu prve konference. Delavnih udov je bilo 19. Umrlo je č. g. J. Resnik, namesto njega je nastopil mestni kaplan č. g. A. Karlin. Sklene govor s srčno prošnjo do delavnih udov, da ne opešajo pri svojem delovanju, ako jim je tudi včasih gledati pri obiskovanju tu in tam kislih obrazov, vsem dobrotnikom pa obeta plačilo pri Bogu, kajti „kdor reveže podpira, ni se mu bati smrtne ure.“

(Konec prih.)

(Dnevni red javne seje Ljubljanskega mestnega odbora) v torek 16. dan marca 1886. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. 1. Naznanila prvo sedstva. — 2. Personalnega in pravnega odseka poročilo o letošnjih dopolnilnih volitvah za mestni zastop. — 3. Stavbinskega odseka poročilo o popravilu ceste na grad za Orlovim posestvom. — 4. Šolskega odseka poročilo: a) o dotacijonskih računih II. mestne deške, nunske in mestne dekliške ljudske šole za šolsko leto 1884/85; b) o nakazilu nagrad s prvo polovico tekočega šolskega leta voditeljema in učiteljem obrtnih pripravljalnih šol. — 5. Finančnega odseka poročilo o škontriranju mestnih blagajnic.

(Bakljado s podoknico) napravila je v soboto večer tukajšnja c. kr. posadka fmlt. Reinländerju,

kteri vsled imenovanja za kornega zapovednika v Brnu Ljubljano v kratkem zapusti. Več nego 300 bakljašev ter nosilcev svetilnic in lampijonov zbralo se je na Novem Trgu pred Reinländerjevim stanovanjem. Častniki Ljubljanske posadke sošli so se in corpore tudi na omenjenem mestu. Ko se je Reinländer na oknu prikazal, mu je iz vseh vojaških grl zaoril viharen „urá“ nasproti, h kteremu so zbrani civilisti svoje gromovito „živo“-klince pridružili. General Reinländer je bil v Ljubljani priljubljen.

(Sneha) se je minulo noč in danes dopoldne zopet za dobro ped na debelo naletelo. Ker je pa že pozno in sneg sam južen, ga bode menda kmalo zmanjkalo, če prav se še jako gost usipa.

(Slovensko gledališče) je bilo sinoči na vso moč polno. Več zaradi pičlega prostora, ki nam je danes odmerjen, jutri.

(Kar čez noč iz frizérja rokovičar in iz rokovičarja frizér.) V „Matični“ hiši ob „Zvezdi“ obrtujeta drug tik drugega frizér g. O. in rokovičar g. Sch. Vsak ima spredej obešeno znamenje svojega obrta, prvi brivno skledico, drugi dolgo rokovo. Kako so v nedeljo zjutraj čudili se ljudje, ko so videli viseti skledico pred prodajalnico g. Sch., rokovo pa pred brivnico g. O.! „Da sta kar čez noč svoj obrt zamenila? Iz kakih vzrokov?“ Tako se je popraševalo. Še bolj pa sta strmela, oziroma jezila se, dotičnika sama, posebno frizér, ker je njegov „šild“ zelo poškodovan. Spoznala sta, da jima je kak burkež ponoči to naredil. Zdaj je zopet vse „in status quo ante“. Čudno je le to, da se kaj takega more zgoditi v sredi mesta in na kraji, kjer vso noč luč gori. Razen tega se „šilda“ nista dala tako naglo sneti in zopet natakiniti, ker visoko visita in je storilec moral imeti lestvo ali pa komu na rami stati, toraj je bilo dolgo časa varno pred redarstvom. — Iz tega se vidi, da predpustnih burk še ni konec.

(Nesreča na tukajšnjem kolodvoru) prigodila se je v soboto zvečer. 19letni delavec Franc Skubic skopljeval je pri magacinu vozove. Prišel je med pufarje, ki so mu prsi zmečkali, da je na mestu mrtev obležal.

(Lavrenčičevo rodovino) v Postojni zadela je velika zguba. Umrlo jej je nadopolni član Ivan, notarski kandidat v 29. letu svoje starosti v soboto zvečer ob 1/4 na 11. uro v Gorici. Pogreb bo v torek dopoldne v Postojni. Ranjki je zapustil plakačo soprogo in jedno hčerko. V jeseni se je bil s svojo družino preselil v Gorico zaradi slabega zdravja, kjer ga je sedaj pobrala mrzla smrtna roka. Naj v miru počiva!

(Iz Hrenovic) se nam poroča: Danes je umrla Marija Jevša, vdova iz Stranj, rojena avgusta meseca l. 1790, toraj 96 let stara. Bila je najstarejša žena v celi fari. Kakor se vidi, ji ojstra burja ni kaj dosti na zdravju škodovala, in tanki, bistri zrak na Nanosu ji je dobro vgajal. Naj v miru počiva!

(Razpisano je) mesto učiteljice za ženska ročna dela in ob enem dečje vrtarice na c. kr. tukajšnjem učiteljski, ktero bo v začetku bodočega leta prazno. Prošnje do 25. aprila t. l. c. kr. deželnemu šolskemu svetu.

(Učiteljska služba) v Šentjanževem Dolu Krškega okraja s plačo 500 gl. in prostim stanovanjem je razpisana do 31. marca.

(Šolske počitnice) nameravali so preložiti na čas od 1. julija do konec avgusta. Ker so se pa vse deželne šolske oblasti proti tej nakani izrekle, se je taista za sedaj opustila.

(O Celjski čitalnici) čujejo se jako vgodne novice, da namreč veselo napreduje, kar je za naše ne ravno prevesele razmere ondi jako veselo znamenje. Ni ga kmalo kraja na malem Štajarji, kjer bi se nemčurstvo z večjo preširnostjo šopirilo, kakor v Celji, in vendar je to mesto že ab origine slovenska last. V drugem oziru je pa razcvitanje Celjske čitalnice tudi iz našega stališča pomenljivo, ker v najnovejšem času življenje po čitalnicah bolj hira kakor pa napreduje.

(Potovalni učitelj na Primorskem), g. Ernest Kramar, postal je vodja deželne kmetijske šole v Gorici.

(Profesuro moralne teologije na Mariborskem semenišči) prevzame začasno č. g. kanonik dr. Janez Križanič.

(Za podravnatelja v škofjsko deško semenišče v Mariboru) pride č. g. Anton Ribar, ker je dosednji podravnatelj č. g. dr. J. Mlakar ondi imenovan za ravnatelja.

(Davkovske zadeve.) I. Kot gradivo k postavi za odpis zemljiškega davka zaradi vremenskih nezgod, došlo mi je od vseh strani izrekoma iz Kranjske, toliko tožb o škodi, katero je letošnja zimo sneg prizadel gozdom, da se mi bo s tem vprašanjem pečati bolj nadrobno. Zato prosim izrekoma lastnike večih gozdov, poročati mi:

1. Približno koliko odstotkov je polomljenega drevja?

2. Kolika je škoda na prirastku gozda po odbiti vrednosti polomljenega lesa?

3. Za koliko se povikšajo stroški spravljavanja polomljenega lesa poprek zato, ker se mora zaradi nevarnosti škode po gozdnem lubadarji, takoj spraviti z gozda.

II. Gledé hišnega davka prosim p. t. župane in občinske zastope, mi kolikor moč na drobno pojasniti, kolika bi bila približno v obče in kolika v posameznih slučajih razlika pri nakladanji hišnega davka po merilu hišno razredne tarife in pa na podlagi hišne najemščine?

Dalje naznaniti mi slučaje, v katerih postava breme hišnega davka poveča, po določilu, da hišno najemni davek ne sme nikakor biti nižji kot hišno razredni davek, ako se tak slučaj po Slovenskem sploh nahaja. Dr. Poklukar.

(O Tržaškem županu, dr. Bazzoniju), se govori, kakor da bi se bil tej iz novega mu podeljeni časti odpovedal, ker mu menda tako dolgo iz Dunaja potrjenje ni došlo in ga še sedaj nima. Kakor se čuje, je vlada menda nalašč iz dobrih vzrokov zadržuje, da bi s tem županu namignila na korak, katerega je sedaj v resnici storil.

(Imenovanja po Primorskem.) Kancelistje so postali sledeči gg. Aleksander Šerko pri c. kr. okrajni sodniji v Paznu, Pavel Tesarin pri c. kr. okrajni sodniji v Poreču in Peter Barič pri c. kr. okrajni sodniji v Vološki.

Razne reči.

— Gosi so pokazale zlato. To se je tako godilo: Ob reki Karasul na Ruskem je vas; ko so ljudje gosi zaklali, so večkrat našli v krofih teh žival rumen pesek. Niso se dalje zmenili za to, a pred kratkim je nek kmet nabral več tacega peska in ga pokazal strokovnjaku, in ta mu je dal za ta pesek 10 rubljev. Začeli so preiskavati prod ob reki Karasul in našli so več zlatih zrn. Na spomlad pa mislijo spiralnico za zlato tam napraviti. Reka Karasul teče v Išim pri mestu tega imena, v reke pa pride zlato, ker reke izvirajo v kraji, kjer je zlata ruda in po poplavih pride pesek iz gor v ravnino.

— Kovač in krojač. V nekem malem mestecu so obsodili kovača na vešala. Mestni očetje hoté mu življenje rešiti, pišejo na dotično gosposko: „Jako obžalujemo, a kovača, kateri je edini v našem mestu, ne moremo pustiti obesiti. Krojače imamo pa tri in od teh treh že enega damo.“

Telegrami.

Dunaj, 15. marca. V jezikovni odsek bo poleg Hohenwarta voljen tudi dr. Poklukar. Minister Pino demisijonira, ker so med njim in ministerstvom navskrižne misli zaradi poštne hranilnice.

Dunaj, 15. marca. Trgovinski minister Pino vložil je prošnjo za odstop zaradi navskrižnih misli v Taaffejevem kabinetu o določbi trgovinskega ministra z dné 26. februarja gledé področja poštnohranilničnega urada. Zaradi tega danes ne bo seje v budgetnem odseku.

Dunaj, 15. marca. Bolgarsko-turška pogodba še ni podpisana, ker bolgarski knez sedaj že zase zahteva imenovanje generalguvernerjem za nedoločen čas.

Beligrad, 14. marca. Mirovna pogodba dospela je s podpisom kralja Milana ravnokar semkaj iz Niša. Jutri odpelje se z njo tajnik Zankovič v Bukarešt.

Sofija, 14. marca. Knez je podpisal mirovno pogodbo. Knezov tajnik popelje se z njo v Bukarešt. Razoroževanje se je pričelo. Osmi pešpolk pojde zopet v Varno.

Atene, 14. marca. Devetnajst tisoč rezervistov sklicalo se bo odmah na vojsko. V Tesalijo dohajajo velike skupine streliva.

Poslano.

Zavoljo očesne bolezni vrednikove smo prisiljeni z izdajanjem „Novega Brencljuna“ prenehati do tje, da se mu bodo zboljšale oči in bo toliko okrevaj, da bo mogel zopet brati in pisati. Vplačana naročnina računila se bo od tistega dne naprej, ko bo list začel zopet izhajati. Prosimo toraj potrpljenja.

„Novega Brencljuna“ opravištvu.

Tuji.

13. marca.

Pri **Matheu**: Just, Poppelbaum in Hutter, trg. pot., z Dunaja. — Josip Ozerda, zasebnik, s hčerjo. — Avgust Petši, fabrikant, iz Grada. — Mihael Buttala, zasebnik, iz Oberadenze. — Dr. Barra, iz Trsta. — Moric Blau, trgovec, iz Zagreba. — Kischke, uradnik, s soprogo.

Pri **Stonu**: Alojzij Adler, vrh. nadzornik, z Dunaja. — Witzemann, Taussig in Horowitz, trgovci, z Dunaja. — M. Likey, trgovec, iz Budapešte. — Baron de Fui, c. k. polkovnik, iz Pulja. — Dekleva, zasebnik, iz Postojne.

Pri **Južnem kolodvoru**: Janez Hohl, trgovec, iz Walzenhausena. — A. Mittermayer, trgovec, iz Frankfurta.

Pri **Avstrijskem caru**: Franc Jakobec, uradnik, iz Udmata. — Mat. Ozbič, kipar, iz Kamnika.

Pri **Virantu**: Daniel Suflaj, c. k. okr. sodnik, iz Vel. Lašič. — Josip Schauta, gozdar, iz Dolenjskega. — K. Petriček, zasebnik, iz Celja.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	743.86	—11.6	sl. svz.	jasno	
13. 2. u. pop.	743.38	0.0	sl. szp.	jasno	0.00
9. u. zveč.	744.50	—4.6	sl. szp.	jasno	
7. u. jut.	743.62	—5.2	sl. vz.	sneg	16.20
14. 2. u. pop.	740.31	—0.4	brezv.	oblačno	snega
9. u. zveč.	738.30	—2.2	brezv.	sneg	

V soboto jasno in mrzlo, zvečer se je nekaj gorkega zraka čutil, ki nam je ponoči snega prinesel. Srednja temperatura —5.4° C., za 8.2°C. pod normalom. V nedeljo je šel ves dan sneg in ga je ponoči precej padlo. Srednja temperatura —2.6° C., za 5.4° C. nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

15. marca.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	86 gl. 15 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	86 „ 20 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	114 „ 60 „
Papirna renta, davka prosta	101 „ 85 „
Akcije avstr.-ogerske banke	879 „ — „
Kreditne akcije	303 „ 10 „
London	125 „ 70 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	9 „ 99 „
Ces. cekini	5 „ 92 „
Nemške marke	61 „ 35 „

Piccoli-eva esenca za želodec.

katero pripravlj.

G. PICCOLI, lekar v Ljubljani.

Ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pisem in zdravniških spričeval bolezni v želodcu in trebuhu, bodeenje, krč, želodečno in premenjavno mrzlico, zabasane, hemoroidne, zlatenice, migrene itd. in je najboljši pripomoček zoper gliste pri otrocih.

Pošilja izdelovatel po pošti v škatljicah po 12 steklenic za 1 gl. 36 novc.

Pri večem številu dobi se primoren odpust.

Cena eni steklenici 10 kr.

Gosp. Gabrielu Piccoli-ju, lekarju v Ljubljani.

Na zahtevanje potrjujem, da sem Vaš evet za želodec, kojega deli so mi dobro znani, v velikih slučajih uspešno rabil proti boleznim v želodcu in zlati žili.

Ljubljana, mesec januar 1884.

(34) Dr. Emil vitez pl. Stöckl,

c. k. vladni svetovalec in deželno-sanitetni poročevalec.

Podpisani potrjuje, da ima želodečna esenca ljubljanskega lekarja Piccoli-ja hitre in prečudne zdravilne moči. Z njo ozdravelo je mnogo ljudi moje in sosedne župnije; komaj preteče dan, da ne bi kdo prišel k meni, ki me prosi za jedno steklenico želodečne esence, kojih imam vedno nekoliko pripravljenih.

A. Wlassich, župnik-kanonik. Plomin, Primorsko.

Antirrheumon, najboljšo zdravilo proti prehlajenju, kostobolji, bromoti delavnih čutnic, bolečinam v križi in v prsih, prehladnim bolečinam v glavi in v zobeh. Steklenica 40 kr.

Pastile santoninske; (kolesci zoper gliste izkušeno zdravilo zoper gliste, škatljica 10 kr., 100 kosček. 50 kr. 1000 kosčekov 4 gl. 2000 kosček. 6 gl.)

Salicilne pastile proti prehlajenju najboljši pripomoček proti davici (difteritis), pljučenju, prsnim in vratnim bolečinam, zoper kašelj in hripavost, škatljica 20 kr.

Zeliščni prsni sirop. Ta iz zdravilnih zelišč izdelani sirop se rabi z najboljšim uspehom proti vsem prsnim in pljučenim boleznim, zasliženju, kašlju, hripavosti, dušljivem kašlju itd. Odraščeni naj vzamejo 3 do 4 žlice vsaki dan, otroci pa toliko žlice. Steklenica 36 kr.

Tu navedena, kakor vsa druga zdravila se zmiraj sveža dobé v lekarni **G. Piccoli-ja** „Pri Angelu“ v Ljubljani, na Dunajski cesti, kjer se naročila takoj po pošti proti povzetju izvršujejo.

V Dobrniški fari na Dolenjskem

se oddá o sv. Juriji t. l.

služba organista in cerkvenika

Dohodki prav ugodni.

(2)

Več o tem tem se zvé pri tamošnjem farnem predstojništvu.

Homeriana-čaj,

po zdravnikih priporočeno, izvrstno sredstvo

proti

boleznim na plučih in na vratu (jetiki, naduhi in bolezni v krhlju [Kehlkopf]).

Izenadljivi so vspehi!

(21)

Knjižica o tem razpošilja se zastonj.

Zavitek čaja veljá 1 marko 20 vinarjev.

Edino pravega ima

A. Wolfsky,

Berlin N., Weissenburger-Strasse Nr. 79.

Lekarna Trnkóczy-ja,

zraven rotovža v Ljubljani,

priporoča in razpošilja s poštnim povzetjem

Marijacejske kapljice

za želodec,

kterim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten vspeh pri vseh boleznih v želodcu in so neprekosljivo sredstvo zoper: mankanje slasti pri jedi, slab želodec, urák, vetrove, koliko, zlatenice, bljuvanje, glavoból, krč v želodcu, bitje srca, zabasane, gliste, bolezni na vratu, na jetrih in zoper zlato žilo. 1 Steklenica veljá 20 kr. 1 tucat 2 gl., 5 tucatov samo 8 gold.

Svarilo! Opozarjamo, da se tiste istište Marijacejske kapljice dobivajo samo v lekarni pri „Samorogu“ zraven rotovža na Mestnem trgu v Ljubljani pri U. pl. Trnkóczy-ju. Razpošiljara se le jeden tucat.

Cvet zoper trganje

po dr. Maliču,

je odločno najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, otrpnele ude in kite itd., malo časa če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvetu zoper trganje po dr. Maliču“ z zraven stoječim znamenjem 1 stekl. 50 kr.

Zahvala.

Gospodu Trnkóczy-ju, lekarju v Ljubljani.

Moja mati so na protinski bolezen na nogi silno trpeli in razna domača zdravila brezuspešno rabili. Ko je pa bolezen čedalje hujša prihajala in vže več dni niso mogli stopiti na nogo, spomnim se na Vaš dr. Maličev protinski cvet za 50 kr. ter si ga nemudoma naročim. In res, imel je čudovit vspeh, da so se po kratki rabi tega zdravila oprostili mučnih bolečin. S popolnim prepričanjem priznavam toraj dr. Maličev protinski cvet kot izvrstno zdravilo in ga vsakemu bolniku v jednaki bolezni priporočam. Vaši blagorodnosti pa izrekam najprisrčnejšo zahvalo, vzvem spoštovanjem vdani

Franc Jug,

posestnik v Šmarji p. Celji.

Planinski želiščni sirop kranjski,

izboren zoper kašelj, hripavost, vratoból, prsne in pljučne bolezni; 1 stekl. 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Pomohljevo (Dorsch)

najboljše vrste, izborno zoper brumore, pljučnico, kožne izpuške in bezgavne otekline. 1 stekl. 60 kr.

Salicilna ustna voda,

aromatizna, vpliva oživljajoče, zapreči pokončanje zob in odpravi slab duh iz ust. 1 steklenica 50 kr.

Kričistilne kroglice,

c. k. priv.,

ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se vže tisočkrat slajmo osvedočile pri zabasani človeškega telesa, glavobolu, otrpjenih udih, skazenem želodcu, jetrnih in obistnih boleznih, v škatljah à 21 kr.; jeden zavoč s 6 škatljami 1 gl. 5 kr. Razpošiljava se s pošto najmanj jeden zavoč.

Izvrstna homeopatična zdravila se pri nas zmirom frišne dobivajo.

Naročila z dežele izvrše se takoj

v lekarni Trnkóczy-ja

zraven rotovža v Ljubljani.